

WSPOMNIENIA

Posunę się dalej? Czy może upadnę? W każdej minucie, w każdej sekundzie żyjemy na krawędzi. Czasami noga się poślizgnie i spadamy. Wszystko znika, niezależnie od tego, jak daleko udało nam się zejść. Kilkanaście lat błądzimy bez celu w jednym miejscu. Długość chwil różni się w zależności od naszych wyborów, od tego, jaką decyzję raczymy podjąć. Zatrzymując się w czasie, nagle zdajemy sobie sprawę z tego, że tak naprawdę straciliśmy większą część cennego życia. Zadajmy sobie tyle prostych pytań, na których większość odpowiedzi nie znaleźliśmy. Marnujemy czas na przejmowanie się rzeczami zbędnymi, słuchając ludzi takich jak my. Jednak mają one dla nas jakieś znaczenie. Zapominamy o przyjaciółach, osobach bliskich, zajmując się pięknem zewnętrznym, drogimi ubraniami, idealną figurą. Niestety te dobra materialne z czasem się skończą, zepsują.

Gdy patrzę w mrok, widzę coraz bliżej twoją twarz. Twarz mojego przyjaciela. Przypominam sobie wakacyjne popołudnia, kiedy leżeliśmy na trawie, a promienie ciepłego słońca oświetlały blask twojej jasnej skóry. To właśnie dobro niematerialne. Mieć prawdziwego przyjaciela, któremu możesz powiedzieć : „Pamiętasz?”

Korekta: Renata Skórnióg

Marysia Rożek, kl. VII